

MEDI AMBIENT

La Generalitat busca el “màxim consens” del territori per regular activitats com la pesca, el busseig, l'ancoratge o la nàutica

Taula rasa al cap de Creus

SÍLVIA OLLER
Girona

La pressió i el rebuig del territori va forçar l'any 2014 que la Generalitat fes marxa enrere en el pla rector d'ús i gestió (PRUG) de l'àmbit marí del parc natural del Cap de Creus, un document que pretenia regular activitats com la nàutica, la pesca professional i recreativa, l'ancoratge d'embarcacions i el submarinisme a la zona. Els diferents sectors implicats van presentar centenars d'al·legacions al primer esborrany d'un pla que s'havia elaborat d'esquena al territori i que, entre altres accions polèmiques, preveia la prohibició de fondejar lliurement en cales protegides de l'espai natural i l'obligació per a les embarcacions d'esbarjo d'amarrar en una de les més de 260 boies de pagament que es pretenien col·locar entre el Port de la Selva, Roses i Cadaqués. Tanta unanimitat hi havia en l'oposició al PRUG que Agricultura, que llavors era la titular dels parcs naturals, va decidir aturar-lo.

Sembla que el Govern ha après bé la lliçó i aquesta vegada sí que està disposat a fer un pla amb el “màxim consens” entre els diferents agents implicats des d'un principi. Una postura que celebren des d'alcaldes fins a científics, passant per pescadors i submarinistes. El Departament de Territori ha iniciat una primera tanda de trobades per conèixer les seves inquietuds i propostes, un pas previ a la redacció del PRUG, que no s'aprovaria fins ben entrat l'any que ve.

Però compatibilitzar la conservació del medi natural amb l'activitat turística en una zona atractiva a l'estiu per a milers i milers de visitants no serà fàcil d'acord amb els

Barques d'esbarjo fondejades davant la costa de Cadaqués

suggeriments que aporten els diferents sectors de l'àmbit marí del parc. Un dels aspectes que més va irritar el territori a l'anterior document era la normativa referent a l'ancoratge de les embarcacions d'esbarjo, que seria molt més restrictiva amb l'ús de l'àncora i limitarien mitjançant la instal·lació de boies les embarcacions que podrien

fondejar en determinades cales. El document també fixava un nombre màxim de vaixells i escafandristes que podien bussejar a les seves aigües. “No tenen sentit aquestes restriccions si es permeten algunes activitats com pescar amb fusell o extreure corall a la zona”, afirma Elisenda Giró, del centre de busseig Sotamar de Cadaqués, que demana

al Govern que elabori un registre dels centres de la zona i que protegeixi especialment els del territori.

El president de la confraria de pescadors de Roses, Antoni Abad, reclama que el nou document no sigui tan restrictiu com l'anterior per a la pesca professional. “Al cap de Creus la tramuntana és un handicap per a nosaltres ja que de mitjana

només podem sortir a pescar uns 120 dies l'any, mentre que, per exemple, un pescador al Maresme ho fa més de 200”, recorda. De la seva banda, des de la Federació Catalana de Pesca Esportiva demanen que el nou document inclogui una àrea de pesca específica per a aquest col·lectiu i la possibilitat de reobrir senders tradicionals.

L'investigador del Centre d'Estudis Avançats de Blanes (CEAB), Toni García, assegura que l'objectiu final del document ha de ser “la protecció i conservació de la natura” i recorda el dany que originen els ancoratges sobre les praderies de posidònia oceànica. El científic demana que es prohibeixi l'extracció de corall al parc i vetar la pesca dels mersos almenys a les dues zones on hi ha una gran concentració d'aquesta espècie, que sí que està

PESCADORS

Els pescadors demanen que el pla sigui menys restrictiu amb les captures

COMUNITAT CIENTÍFICA

Els científics insten que es prohibeixi extreure corall i pescar mersos

protegida al Parc Natural del Baix Ter, illes Medes i Montgrí. “En els últims anys la seva població allà s'ha recuperat”, subratlla.

El president de l'estació nàutica Roses-Cap de Creus, Miquel Gotanegra, reconeix que el paisatge és un gran actiu però insta el Govern a fer un pla compatible amb el sector turístic i nàutic que representa el 15% del PIB de la comarca. Els alcaldes de Cadaqués, Josep Lloret, i de Port de la Selva, Josep Maria Cervera, coincideixen a demanar més recursos i vigilància per fer complir totes les normes que pugui incorporar el nou PRUG. “No té sentit fer una nova llei si no poses els mecanismes per fer-la complir”, adverteixen.●

Barcelona necessita invertir en promoció turística

Luis Sans

Barcelona superarà aquest any el seu rècord de visitants. Davant aquest èxit, que envenen moltíssimes ciutats, hi haurà qui es preguntarà si encara ens fa falta una política de promoció turística. Sens dubte la resposta és afirmativa.

Una part del turisme que ens arriba és a causa dels conflictes i la inseguretats que hi ha en destinacions amb què competim. Per tant, cal tenir-ho en compte i preparar-se per quan canviïn les circumstàncies i aquest turisme ens abandoni.

Quan es parla de turisme es tendeix a generalitzar, però la

veritat és que el comportament dels visitants varia moltíssim segons quin sigui el motiu del viatge, la nacionalitat o el tipus d'allotjament que utilitzin.

Per exemple, els turistes que no pernocten a Barcelona, que només venen a passar el dia des de la costa principalment (i seran més de 16 milions aquest any, la meitat del total) gasten molt menys que els que passen la nit a la ciutat. Els que s'allotgen en hotels gasten més que els que dormen en apartaments. Els visitants per motius professionals gasten en total gairebé el doble que els que venen per lleure. I, per nacionalitats, els americans són els que gasten més en allotjament i restaurants, i els xinesos i de l'Orient Mitjà, en compres.

El turista que torna (més de la meitat ja han estat a Barcelona

almenys una vegada) ja no contribuirà a congestionar els llocs més icònics perquè ve a gaudir de moltes altres coses que la ciutat ofereix: restaurants, espectacles, botigues i exposicions. Ens interessa, així doncs, que els turistes tornin. I recordem que, gràcies al turisme, es pot mantenir molta d'aquesta oferta de què també gaudim els barcelonins.

Per Barcelona, doncs, no és el mateix perquè no és igual. No és el mateix un tipus de turisme que un altre. Hauríem d'apostar per unes determinades nacionalitats més que per unes altres i donar preferència a uns motius de viatge per davant d'uns altres. Sense complexos. Per exemple, tornant a promocionar el turisme mèdic, que, a més, ajuda a retenir talent a la ciutat i contribueix a millorar la nostra dotació d'equipaments

de la qual també es beneficia la sanitat pública. O redoblant esforços per atreure turisme de compres, un dels principals motius de viatge per als asiàtics.

Imaginem per un moment que no hi hagués una política de promoció turística a escala de tota la ciutat. Què passaria? Que la promoció la farien pel seu compte els diferents operadors sense tenir en compte l'interès general i sense una visió estratègica de conjunt. I llavors disminuiria el

Hauríem d'apostar per unes nacionalitats més que per unes altres, i també per determinats motius de viatge

nombre de turistes? Em temo que no, perquè les dinàmiques globals del segle XXI no es canvien així com així, i a Barcelona hi continuarà arribant gent de totes maneres però no necessàriament de la més beneficiosa per a la ciutat.

Afortunadament, sí que tenim una única política de promoció turística dissenyada i gestionada des de fa 24 anys per un consorci públicoprivat, Turisme de Barcelona, que catalitza el compromís de més de mil empreses de tots els sectors amb el turisme de qualitat i que treballa amb el coneixement i la professionalitat per atreure el tipus de visitants que més convé a la ciutat.

Fa anys, la promoció turística va ser el motor per atreure més visitants. Avui la promoció és el volant per orientar el turisme cap a on resulta més beneficiós per a Barcelona i els seus ciutadans. Doncs bé, resulta que ara, quan és més necessari que mai fer aquestes apostes diferenciades, el govern municipal limita el gir del volant congelant els recursos que, procedents de la taxa turística, destina anualment promoció.

Perquè vingui a Barcelona el turisme que més interessa a la ciutat cal prendre la iniciativa, se l'ha d'anar a buscar. Per a això, necessitem menys prejudicis ideològics i, amb els recursos necessaris, més rigor.●